

نگاه

پایان ۶۰ سال عضویت امارات در سازمان کشورهای صادرکننده نفت

فرمان نفت در دست آمریکا؟

خروج تاریخی و بی‌سابقه امارات متحده عربی از سازمان اوپک پس از ۶۰ سال، هم‌زمان با انسداد تنگه هرمز و پیامدهای جنگ با ایران، زلزله‌ای در بازارهای جهانی انرژی ایجاد کرد. این تصمیم، کنترل انحصاری صنعت سوخت‌های فسیلی را به ایالات متحده بازگرداند.

جهان امروز با تورم، شوک‌های انرژی و درگیری‌های فزاینده در خاورمیانه، بی‌شباهت به بحران‌های دهه ۷۰ میلادی نیست. با این تفاوت که در آن دوران سازمان کشورهای صادرکننده نفت در حال اوج‌گیری بود، اما اکنون تصمیم نکان‌دهنده ابوظبی برای خروج از این گروه، نافوس فروپاشی اوپک را به صدا درآورده است. این رویداد بی‌سابقه که هم‌زمان با بسته‌شدن مسیر ترانزیتی حیاتی تنگه هرمز رخ می‌دهد؛ زلزله‌ای است که پایه‌های این کارتل انحصارگر را پس از ۶۰ سال در هم می‌شکند. امارات متحده عربی قصد دارد در روز نخست ماه می به شکل رسمی از اوپک خارج شود تا اقتصاد خود را از اسارت سهمیه‌های تحمیلی آزاد کند.

خروج ابوظبی که در شبکه‌های اجتماعی با عنوان «خروج امارات» شناخته می‌شود، تنها یک کناره‌گیری ساده نیست، بلکه بازگشمت ایالات متحده به جایگاه فرماندهی صنعت سوخت‌های فسیلی محسوب می‌شود. درحالی‌که بلوک نفتی خاورمیانه با هرج‌ومرج و شکاف‌های عمیق دست‌وپا می‌زنند، دونالد ترامپ رئیس‌جمهور آمریکا، به‌عنوان برنده اصلی این تحولات، شاهد تضعیف نهادی است که سال‌ها آن را به غارت بقیه جهان متهم می‌کرد. این تصمیم استراتژیک ریشه در تهدیدهای امنیتی مستقیم و عینی دارد؛ جایی که حملات نظامی، زیرساخت‌های حیاتی امارات را با آسیب روبه‌رو کرده است.

پیامدهای این درگیری، مدل اقتصادی موفق حاشیه خلیج فارس را فلج کرده و آنها را به‌شدت نیازمند منابع مالی کرده است. هتل‌ها و هواپیماها خالی مانده‌اند، نیروی کار متخصص خارجی در حال ترک منطقه است و قیمت مستغلات در پی هراس از حملات پهپادی در مسیر سقوط آزاد قرار داد. امارات اکنون نیازمند فروش حداکثری نفت و گاز است و ماندن در قفس سهمیه‌های کارتل دیگر توجیهی ندارد. در حال حاضر، اوپک سقف تولید امارات را روی سه‌میلیون و ۴۰۰ هزار بشکه در روز متوقف کرده است؛ درحالی‌که این کشور می‌تواند به راحتی روزانه یک میلیون بشکه دیگر به این رقم بیفزاید. دانیل لاکال، اقتصاددان حوزه انرژی، تأکید می‌کند این کشور پس از خروج از سیستم سهمیه‌بندی می‌تواند به‌سرعت ظرفیت خود را به پنج میلیون بشکه در روز برساند. این کشور همچنین معتقد است قوانین اوپک آسیب‌های نامتناصبی به صنعت گاز طبیعی آن وارد می‌کند.

این خروج ناگهانی، شکاف‌های عمیق میان کشورهای حاشیه خلیج فارس را نیز عیان می‌کند. رویکرد مغفلهانه همسایگان عرب در برابر این تهدیدهای فزاینده، خشم مقامات اماراتی را برانگیخته است. ابوظبی با صراحت از شرکای منطقه‌ای خود انتقاد می‌کند که برای محافظت از قلمرو این کشور در برابر حملات مستمر، گام‌های مؤثری برنداشته‌اند. این خلا امنیتی اثبات می‌کند که ائتلاف‌های سنتی تا چه حد شکننده هستند و شورای همکاری خلیج فارس در عمل از دیدگاه برخی به یک محفل گفت‌وگوی بی‌اثر تحت سلطه سعودی‌ها تنزل یافته است. فروپاشی ائتلاف نظامی امارات و عربستان در جنگ با حوثی‌ها در یمن نیز نشان‌دهنده تضاد منافع شدید دو کشور در رقابت اقتصادی و مسیر تنوع‌بخشی به اقتصاد است.

نقش واشینگتن در این تصمیم‌گیری تاریخی انکارنشدنی است. اسکات بسنت، وزیر خزانه‌داری آمریکا، هفته گذشته تأیید کرد که امارات یک خط مبادله ارز با فدرال رزرو دریافت کرده است؛ سازوکاری که در عمل یک وام نرم برای جبران فروپاشی درآمد‌های این کشور محسوب می‌شود. گمانه‌زنی‌های قدرتمندی وجود دارد که خروج از اوپک، بهای آشکار این توافق مالی بوده است؛ چراکه ایالات متحده بدون دریافت امتیازی استراتژیک، چنین شریان حیاتی مادی را برای یک کشور خارجی فراهم نمی‌کند. آمنه بکر، تحلیلگر انرژی، تأکید می‌کند که ابوظبی نیازمند استقلال بیشتر برای افزایش ظرفیت خروجی خود پس از پایان جنگ است و واشنگتن پشت پرده در حال تجزیه کارتل اوپک از درون است.

موج خروج از سهمیه‌بندی‌ها به خاورمیانه محدود نخواهد ماند و ونزوئلا با در اختیار داشتن بزرگ‌ترین ذخایر نفتی جهان، گزینه بعدی است. پس از عملیات آمریکا که به برکناری مادورو انجامید، این کشور اکنون به شکلی مؤثر در مسیر پیوستن به اردوگاه ایالات متحده قرار دارد. با آغاز روند بازسازی صنعت نفت ونزوئلا، استمرار حضور این کشور در این کارتل، به‌شدت دور از ذهن به نظر می‌رسد. به این ترتیب، پایه‌های انحصار جهانی یکی پس از دیگری فرو می‌ریزد و آمریکا این فرایند را بسیار حساب‌شده هدایت می‌کند.

حفظ یک کارتل تنها در صورتی ممکن است که بخش عمده تأمین جهانی را در کنترل داشته باشد؛ گزاره‌ای که برای اوپک دیگر صادق نیست. با شکوفایی صنعت استخراج نفت شیل، ایالات متحده به بزرگ‌ترین تولیدکننده و صادرکننده نفت جهان با فاصله زیاد تبدیل شده است و با مقررات‌زدایی‌های جسورانه دولت ترامپ در زمینه صدور مجوزها، این تسلط بی‌رقیب‌تر خواهد شد. روسیه به‌عنوان دومین تولیدکننده بزرگ، عضو این کارتل نیست و کانادا و چین نیز در رتبه‌های چهارم و ششم قرار دارند. طرف چند سال آینده، ونزوئلا نیز به جمع سه تولیدکننده برتر خواهد پیوست که در این صورت با کسرها امارات، اوپک تنها چهار کشور از ۱۰ تولیدکننده برتر جهان را در خود جای خواهد داد. سهم این کارتل از تولید جهانی که پیش‌تر به ۳۶ درصد کاهش یافته بود، با خروج ابوظبی به کمتر از ۳۰ درصد سقوط خواهد کرد.

سعودی‌ها با عراقی‌ها دیگر اهرم فشاری برای باج‌گیری از جهان در اختیار ندارند. آنها می‌توانند در صورت تمایل شیرهای نفت خود را ببندند، اما در مکان‌های دیگر تولیدات فراوانی وجود خواهد داشت. متیو لین، ستون‌نویس مالی، در تحلیل این رویداد تصریح می‌کند که صنعت جهانی سوخت‌های فسیلی اکنون به شکلی بی‌سابقه از اواسط دهه ۶۰ میلادی، تحت کنترل مطلق آمریکا قرار گرفته است. کاخ سفید اکنون می‌تواند به شکلی مؤثر قیمت‌ها را تعیین کند، تصمیم بگیرد چه کسی تأمین شود و روشن نگه‌داشتن چراغ کارخانه‌ها در سراسر جهان را برای هر کشوری که بخواهد تضمین کند؛ تحولی که مهر پایانی بر ۵۰ سال دیکتاتوری نفتی اوپک است.

هیچ‌کس دیگر به اقدامات اعضای این سازمان علاقه‌ای نخواهد داشت؛ زیرا آمریکا خود را به ابرقدرت انرژی جهان تبدیل کرده است و هیچ چیز نمی‌تواند این واقعیت را تغییر دهد. درحالی‌که تبعات جنگ بر سراسر منطقه سایه افکنده، دولت‌های حاشیه خلیج فارس اکنون در تلاشی سراسیمه برای محافظت از خود در برابر پیامدهای اقتصادی و ژئوپلیتیک این نبرد هستند. سازمانی که روزگاری می‌توانست با انحصار خود جهان را به گروگان بگیرد، امروز زیر فشار رقابت‌های اقتصادی، کاهش اهمیت در بازارهای جهانی و ظهور قدرت مهار‌ناپذیر بخش خصوصی آمریکا، در مسیر پایان کار خود گام برمی‌دارد.

منبع: Spectator

حمله پهپادهای اوکراینی به شریان‌های تولید انرژی مسکو در دریای سیاه

شعله‌های آتش در «توآپسه»

شرق: حملات گسترده پهپادی اوکراین به پالایشگاه‌های نفتی روسیه در سواحل دریای سیاه، هم‌زمان با انسداد تنگه هرمز، بازارهای جهانی انرژی را با بحران مواجه کرده است. ارتش اوکراین در یک عملیات شبانه، یکی از شریان‌های اصلی انرژی روسیه را در شهر بندری توآپسه واقع در سواحل دریای سیاه هدف قرار داد. این حمله پهپادی که ستون‌های عظیمی از دود سمی را به آسمان فرستاد، مقامات محلی را وادار کرد تا با صدور هشدارهای اضطراری از ساکنان بخواهند پنجره‌ها را بسته نگه دارند و در خانه‌ها بمانند. دلیل این هشدار، ورود محصولات ناشی از احتراق به اتمسفر اعلام شد. پالایشگاه توآپسه پیش از این نیز در شانزدهم آوریل به دلیل آسیب‌های ناشی از یک حمله پهپادی دیگر تعطیل شده بود، اما حمله اخیر ابعاد تازه‌ای از آسیب‌پذیری زیرساخت‌های مسکو را به نمایش گذاشت.

کی‌یف در دو ماه گذشته فراتر از دریای سیاه، دیگر بخش‌های کلیدی شبکه گسترده تولید نفت روسیه را نیز در هم کوبیده است. بنادر اوست‌لوگا و پرمورسک در دریای بالتیک که به‌طور مشترک مسئولیت مدیریت حدود ۴۰ درصد از صادرات نفت خام دریایی روسیه را بر عهده دارند، ازجمله این اهداف راهبردی بوده‌اند. ستاد کل ارتش اوکراین با تأیید این حملات، اعلام کرد که زیرساخت‌های درگیر در تأمین نیازهای ارتش اشغالگر روسیه در خاک اوکراین را هدف قرار می‌دهد. این تغییر تاکتیک، نشان‌دهنده توانایی فزاینده‌کی‌یف برای کشاندن دامنه جنگ به داخل مرزهای روسیه و تحمیل هزینه‌های ملموس به جمعیت این کشور است؛ ضربه‌ای سنگین به تلاش‌های ولادیمیر پوتین رئیس‌جمهور روسیه برای مصون نگه‌داشتن شهروندانش از پیامدهای این تهاجم.

شعله‌های نفت در مرزهای قفقاز

بندر توآپسه در نزدیکی مرز روسیه با گرجستان قرار دارد و با فاصله‌ای بیش از ۴۸۰ کیلومتر از نزدیک‌ترین نقطه تحت کنترل نیروهای اوکراینی، اکنون به راحتی در تیررس پهپادهای تهاجمی دوربرد کی‌یف قرار گرفته است. این حملات پهپادی به نوعی آینه‌تمام‌نمای کارزار زمستانی مسکو برای نابودی شبکه برق اوکراین است؛ کارزاری که بخش بزرگی از جمعیت این کشور را در آبارتمان‌های تاریک و بدون سیستم گرمایشی رها کرد تا روجیه مقاومت اوکراین را در هم بشکنند. اکنون، پیامدهای زیست‌محیطی و روانی این نبرد به خاک روسیه کشیده شده است. در هفته‌های اخیر، قطران سیاه و نفت‌مانند از آسمان توآپسه باریده و نش‌ت نفت در دریای سیاه، لکه‌هایی به وسعت چندین مایل مربع در آب‌های منطقه ایجاد کرده است.

افراد ساکن در مجاورت پالایشگاه وادار به تخلیه شدند و بیش از صد نیروی امدادی برای مهار شعله‌های آتش وارد عمل شدند. تصاویر منتشرشده از صحنه حادثه، یک گلوله آتشین عظیم را بر فراز پالایشگاه نشان می‌دهد که دود غلیظی را به سراسر شهر می‌فرستد. شهروندان روس با انتشار ویدئوهایی در شبکه‌های اجتماعی، از پوشیده‌شدن شهر با دوده و تأثیرات مخرب آن بر محیط زیست و زندگی روزمره خود شکایت دارند.

لرزه بر بازارهای جهانی انرژی

دیدیتری پسکوف، سخنگوی کرملین، با اتخاذ موضعی تهاجمی، کی‌یف را متهم کرد که با این اقدامات، کسری نفت در بازارهای جهانی را افزایش می‌دهد. او با اشاره به وضعیت بحرانی بازارهای انرژی که به دلیل انسداد تنگه هرمز دچار مشکلات جدی هستند، هشدار داد که حملات اوکراین به بی‌ثباتی بیشتر دامن می‌زند. این اظهارات در حالی مطرح می‌شود که وزارت دفاع اوکراین در پایان ماه گذشته به صراحت هدف خود را واردکردن یک ضربه قاطع به اقتصاد روسیه اعلام کرده بود؛ هدفی که در عمل بسیار دشوارتر از صدور بیانیه‌های نظامی است. به گزارش وال‌استریت ژورنال، به نقل از سرگنی واکولنکو، عضو ارشد مرکز کارنگی اوساویا در روسیه و اقتصاددانی که پیش‌تر در صنعت نفت و گاز فعالیت داشته، تولید نفت روسیه در اواخر ماه مارس و اوایل ماه آوریل در نتیجه این حملات کاهش یافت، اما از آن زمان دوباره روند صعودی به خود گرفته است. افزون بر این، جنگ در خاورمیانه میان ایالات متحده و ایران و بسته‌شدن تنگه هرمز که صادرات نفت خلیج فارس را مختل کرده، موجب افزایش قیمت‌ها شده است. این افزایش قیمت، درآمد‌های مسکو از فروش نفت را در سطحی بسیار بالاتر از ماه فوریه و پیش از آغاز درگیری‌های خاورمیانه نگه داشته است. به باور واکولنکو، ضربات اوکراین بر بنادر و پالایشگاه‌ها می‌تواند اثرگذار باشد،

پادشاه بریتانیا خواستار تجدید

اتحاد واشینگتن و لندن

شرق؛ پادشاه بریتانیا در نشست مشترک کنگره آمریکا به مناسبت دیوست‌وینجاهمین سالگرد استقلال این کشور، خواستار تقویت اتحاد تاریخی واشینگتن و لندن شد. او با هشدار درباره چشم‌انداز خطرناک جهانی، عبور از انزواطلبی و افزایش بی‌سابقه بودجه‌های دفاعی را برای مهار بحران‌ها حیاتی دانست. چارلز سوم در جریان سفر به ایالات متحده و در سخنرانی آماده‌شده برای نشست مشترک کنگره، تصویری صریح از یک جهان بی‌ثبات ارائه داد. این سخنرانی که با دیوست‌وینجاهمین سالگرد اعلامیه استقلال آمریکا هم‌زمان شده است، روابط واشینگتن و لندن را فراتر از یک پیوند تاریخی و سپرد به‌سنت‌های دموکراتیک در برابر تهدیدات نوین معرفی می‌کند. او با اشاره به درگیری‌های گسترده از اروپا تا خاورمیانه، تأکید کرد که مهار این سطح از بحران از توانایی هر کشوری به‌تنهایی خارج است. این هشدارها در حالی مطرح می‌شود که پایتخت آمریکا به‌تازگی شاهد یک رویداد شتاب‌آمیز در نزدیکی ساختمان کنگره بود؛ حادثه‌ای که چارلز با محکوم‌کردن آن، تلاش‌ها برای ایجاد ترس و شکاف سیاسی را محکوم به شکست دانست. در سطح کلان‌تر، او اتحاد فراآتلانتیک را یک ضرورت غیرقابل چشم‌پوشی خواند که امنیت جهانی را از جنگ جهانی دوم تا جنگ سرد و درگیری‌های مدرن شکل داده است. ناتو در مرکز این شرکات قرار دارد و تداوم حمایت قاطع از اوکراین برای دستیابی به یک صلح عادلانه و پایدار، آزمون اصلی این اتحاد نظامی به شمار می‌رود.

بریتانیا برای اثبات تعهد خود به این ائتلاف، بزرگ‌ترین افزایش مداوم بودجه دفاعی از زمان پایان جنگ سرد را در دستور کار قرار داده است. توسعه توألی، چنگنده‌های اف-۳۵ و مشارکت راهبردی زبردیایی‌های اکوس با استرالیا، نمونه‌های روشنی از این همکاری استراتژیک بلندمدت هستند. فراتر از توان نظامی، پیوندهای اقتصادی دو کشور با ۴۳۰ میلیارد دلار تجارت سالانه و حدود ۱.۷ تریلیون دلار سرمایه‌گذاری متقابل، نیروی محرکه ایجاد شغل و نوآوری در هر دو سوی اقیانوس اطلس محسوب می‌شود. این قدرت اقتصادی ریشه در پایبندی مشترک به حاکمیت قانون و حکمرانی دموکراتیک دارد و اکنون برای تضمین رفاه آینده، باید به حوزه‌های نوظهوری مانند هوش مصنوعی، محاسبات کوانتومی و هم‌چوشی هسته‌ای گسترش یابد. پادشاه چارلز با هشدار درباره پیامدهای نگاه به درون، ایمنان و درک بین‌دانی را اصولی راهنما برای عبور از شکاف‌های دوران پرتلاطم کنونی توصیف کرد. او همچنین تخریب سیستم‌های طبیعی را تهدیدی مستقیم علیه ثبات اقتصادی و امنیت ملی دانست. این روایت از آشتی و تجدید حیات که اکنون به یکی از پیامددارترین اتحاد‌های جهان تبدیل شده، با یادآوری اظهارات آبراهام لینکلن به پایان رسید؛ هشدار می‌بنی اینکه جهان آنچه را ملت‌ها انجام می‌دهند، بسیار بیشتر از آنچه می‌گویند، به خاطر می‌سپارد.

اما کی‌یف برای موفقیت به حفظ شدت بسیار بالای حملات پهپادی به‌صورت هم‌زمان بر چندین هدف کلیدی نیاز دارد. او تأکید می‌کند که اگر اوکراین بتواند جریان پهپادها را با همان شدت حمله به اوست‌لوگا حفظ کند و دامنه آن را به پرمورسک و نووروسیسک به‌عنوان یک بندر مهم دریای سیاه گسترش دهد، آسیب درخور توجهی به مسکو وارد خواهد شد. با این وجود، چالش اصلی محدودیت زرادخانه اوکراین است. این حملات به پهپادهای متعددی نیاز دارد؛ چراکه بیشتر آنها در هر موج حمله رهگیری و سرنگون می‌شوند و یک انهدام موفق، نیازمند اصابت حداقل چهار یا پنج پرتابه است.

سایه غلات غارت‌شده بر روابط اوکراین و اسرائیل

در حالی که شعله‌های جنگ در شرق اروپا و خاورمیانه زبانه می‌کشد، یک مناقشه تجاری و دیپلماتیک بی‌سابقه، روابط میان کی‌یف و تل‌آویو را تیره کرده است. کیدون ساعر، وزیر امور خارجه اسرائیل، ادعاهای اوکراین مبنی بر صدور مجوز از سوی اسرائیل برای ورود غلات به‌سرقت‌رفته اوکراینی به بنادر خود را رد کرد و رویکرد کی‌یف را نوعی دیپلماسی توییتری خواند. به گزارش کلس ریپورت، ساعر در واکنش به اظهارات ولودیمیر زلنسکی، رئیس‌جمهور اوکراین، اعلام کرد که هیچ شواهد رسمی‌ای برای اثبات این ادعا که یک کشتی باری روسی منتظر پهلوگیری، حامل غلات غارت‌شده از مناطق اشغالی اوکراین است، دریافت نکرده‌اند.

ساعر در یک کنفرانس مطبوعاتی گفت این نوع دیپلماسی در شبکه‌های اجتماعی مورد پذیرش نیست. او توضیح داد که شاور مورد بحث هنوز وارد بندر نشده و هیچ اسنادی ارائه نکرده است؛ مسئله‌ای که تأیید ادعاهای کی‌یف را غیرممکن می‌کند. وزیر خارجه اسرائیل همچنین تأکید کرد که اوکراین هیچ درخواست رسمی‌ای برای دریافت کمک حقوقی ارائه نداده و هرگونه اقدام قهری باید براساس شواهد و از طریق مجاری قانونی صورت گیرد. ساعر با پیامی صریح به متحدان اوکراینی گفت که اگر سندی مبنی بر سرقت وجود دارد، باید از کانال‌های مناسب ارائه شود و اسرائیل تحت تأثیر فشارهای افکار عمومی تصمیم‌گیری نخواهد کرد.

نگرانی‌های اوکراین تنها به یک محموله محدود نمی‌شود؛ کی‌یف نسبت به ورود محموله‌های متعدد غلات که ادعا می‌کند توسط مسکو به سرقت رفته‌اند، معترض است. آندری سیبیها، وزیر امور خارجه اوکراین، اعلام کرد که سفیر اسرائیل احضار شده و یک اعتراض رسمی درباره گزارش‌های مربوط به ورود این محموله‌ها به بندر حیفا صادر شده است. روزنامه اسرائیلی هآرتص نیز تأیید کرد که یک کشتی حامل غلات در انتظار مجوز پهلوگیری است، در حالی که چندین محموله مشابه در اوایل سال جاری در بنادر اسرائیل تخلیه شده‌اند. دفتر دادستان کل اوکراین برای توقیف این محموله از اسرائیل درخواست کمک حقوقی کرده، اما هنوز مشخص نیست طرف اسرائیلی چه اقدامی در این زمینه انجام داده است. تنش‌ها زمانی به اوج رسید که ولودیمیر زلنسکی اعلام کرد اوکراین در حال آماده‌سازی تحریم‌هایی علیه شرکت‌های درگیر در حمل‌ونقل این غلات است. او با لحنی هشدارآمیز تأکید کرد که چنین تجارتی مصداق مداخله در اموال مسروقه است و می‌تواند به روابط استراتژیک میان کی‌یف و اورشلیم آسیب جدی وارد کند. این رویارویی دیپلماتیک، نشان‌دهنده شکنندگی اتحاد‌های غربی در زمانی است که سیاست‌گذاری‌های هیجانی و رسانه‌ای، جایگزین روندهای حقوقی و دیپلماسی سنتی می‌شود.

آسایشگاه سالمندان پناه

واقع در جنت آباد شاهین شمالی

نگهداری سالمند به صورت شبانه روزی

ویزیت پزشک، فیزیوتراپ ،روانشناس

۰۹۱۲۶۱۱۷۷۱۶ – ۰۹۱۲۸۲۳۹۹۴۶

۴۶۱۳۹۸۲۷ – ۴۴۲۷۴۸۱۹

https://ble.ir/saraye_panah

خبر

رژه روز پیروزی بدون تجهیزات نظامی

وزارت دفاع روسیه اعلام کرد رژه «روز پیروزی» در میدان سرخ امسال به‌طور چشمگیری کوچک‌تر برگزار خواهد شد و برای نخستین بار در نزدیک به دو دهه گذشته، هیچ خودروی نظامی یا تسلیحات سنگین در آن به نمایش گذاشته نمی‌شود. رژه روز پیروزی، نمایش سالانه کرملین برای گرامیداشت نقش اتحاد شوروی در جنگ جهانی دوم و نیز نمایش توان نظامی امروز روسیه است. وزارت دفاع روسیه تأیید کرد که رژه نهم می‌امسال بسیار کم‌رقم‌تر خواهد بود. دلیل این تصمیم «وضعیت عملیاتی کنونی» عنوان شد، اما توضیح بیشتری ارائه نشد. هیچ‌یک از دانش‌جویان دانشکده‌های معتبر نظامی روسیه در آن شرکت نخواهند کرد و همچنین «ستون تجهیزات نظامی»، بخشی که در سال‌های گذشته شامل تانک‌ها، خودروهای زرهی، موشک‌های بالستیک قاره‌پیما و موارد دیگر بود نیز به نمایش درخواهد آمد. این رویداد سالانه که در نزدیکی دیوارهای کرملین برگزار می‌شود، به‌طور سنتی برای گرامیداشت پیروزی بر آلمان نازی در جنگ جهانی دوم برگزار شده و کهنه‌سربازان در آن جایگاه ویژه‌ای داشته‌اند. آخرین بار که در این رژه هیچ خودروی نظامی حضور نداشت، سال ۲۰۰۷ و در دوران ریاست‌جمهوری دمتری مدودف بود. در سال ۲۰۲۲ نیز این مراسم کم‌رقم‌تر برگزار شد و تنها چندنده خودرو، ازجمله پرتابگرهای موشکی و خودروهای زرهی پیاده‌نظام حضور داشتند و یک تانک مربوط به دوران جنگ جهانی دوم در رأس ستون حرکت می‌کرد. اوکراین در یک سال گذشته حملات پهپادی خود را افزایش داده و زیرساخت‌های انرژی، پایگاه‌های نیروی هوایی و اهداف دیگری در روسیه را هدف قرار داده است، مسکو برای مقابله با این پهپادها با چالش‌هایی روبه‌رو بوده است. برخی ناظران گمان می‌کنند این تصمیم ممکن است ناشی از نگرانی درباره حمله پهپادی اوکراین باشد. مجموعه کرملین هدایت کرد که فرماندهان نظامی را غافلگیر کرد.